

ధాతుపాఠ విలాసినియా

నమో తస్య భగవతో అరహతో సమ్మాసమ్ముద్ధస్స

౧. సమ్మాసమ్ముద్ధ సూరియో యో సమ్మోద్ధో దయో దితో;
జగు పజ్జజ సజ్ఞతే బోధయీ పణమామి తం.

౨. సద్ధమ్మభాను యో లోకా లోకం కత్వాన ధీ తమం;
ధంసయీ మునినా సమ్మా పాతుభూతో నమామి తం.

౩. సిలగన్ధసమాకిణ్ణో బుద్ధో సద్ధమ్మహాయ యో;
సజ్ఞతోయరుహో పాణ లీ తోసేసి నమామి తం-

౪. నత్వా మమ గరుంవాసి పదుమారామ నామకం;
పాళిం నిస్సాయ కస్సా హం ధాతుపాఠవిలాసిని-

౫. ఇమజ్ఞో గన్ధకరణం సత్థాగమనయే రతో;
మూకలంగము సజ్ఞతే గామే సజ్జనకారితే-

౬. సువిసుద్ధారామనామ విహరమ్మి నివాసకో;
తస్మిం పథాన థేరో సి కతజ్ఞా సన్తపుత్తి యో-

౭. గుణాలజ్ఞారనామో సో థేరో థేరన్వయే రతో;
యాచి మం అభిగన్త్వాన మిత్తో మే వజ్జమానసో.

౮. బుద్ధో హేస్సం యదా లోకే నిద్దేసో హం తదా ఇతి;
పాపుణిస్స మహజ్జారం కో వాదో పని హన్తరే-

అప్పచ్చయో పరో హోతి భూవాది గణతో సతి;
సుద్ధకత్తు కిరయాఖ్యానే సబ్బధాతుక నిస్సితం-

పయుత్తో కత్తునా యోగే రితో యేవా ప్పధానియే;
కిరయం సాధేతి ఏతస్స దీపకం సాసనే పదం-

కరణ వచనంయేవ యేభుయ్యేన పదిస్సతి;
ఆఖ్యాతే కారితట్ఠానం సన్ధాయ కథితం ఇదం;
న నామే కారతట్ఠానం బోధేతా ఇతిఆదికం-

సునఖేహిపి ఖాదాపేన్తి ఇచ్ఛాదినీ పదానితు;
ఆహరిత్వాన దీపేయ్య పయోగ కుసలో బుద్ధో-యీ.

కథితో సచ్చ సజ్ఞేపే పచ్చంత వచనేన వే;
భుయ్యతే ఇతి సద్దస్స సమ్బన్ధో భావదీపనో-

నిర్దేసపాళియం రూపం విహోతి విహవీయతి;
ఇతి దస్సనతోవాపి పచ్చత్తవచనం ధిరం-

తథా ధజగ్గసుత్తన్తే మునినా హచ్చ భాసితే;
సో పహీయిస్సతి ఇతి పాళిదస్సనతోపిచ-

పారమితాను భావేన మహేసీనంవ దేహతో;
సన్ని నిష్పాదనా నేవ సక్కటాది వచో వియ-

పచ్చత్త దస్సనేనేవ పురిసత్తయ యోజనం;
ఏకవచనికఞ్చాపి బహువచనికమ్పిచ;
కాతబ్బ మితి నో ఖన్తీ పరస్సపదఆదికే-

భావే కిరయాపదం నామ పాళియా అతిదుద్దసం;
తస్మా తగ్గహణూపాయో వుత్తో ఏత్తావతా మయా-యీ.

యం తికాలం తిపురిసం కిరయావాచి తికారకం;
అత్తిలిగ్గం ద్వివచనం త దాఖ్యాతన్తి వుచ్చతి-యీ.

ఆఖ్యాత సాగర మథ జ్ఞతని తరణ్ణం,
ధాతుజ్ఞలం వికరణ గమ కాలమీనం;
లోపా నుబన్ధ రయ మత్థ విభాగతీరం,
ధీరా తరన్తి కవినో పుథు బుద్ధి నావా-యీ.

చక్ఖీ నయనం నేత్తం లోచనం దిట్టి దస్సనం;
పేక్ఖనం అచ్చి పమ్మాన్తు పఖుమన్తి పవుచ్చతి-యి.

“పబ్బాజితో సకా రత్థా, అణ్ణం జనపదం గతో,
మహంతం కోటం కయిరాథ, దురుత్తానం నివేతవే”-

పోరాణ మేతం అతుల నేతం అజ్ఞతనామివ,
నిన్దన్తి తుణ్ణి మాసీనం నిన్దన్తి బహుభాణినం;

మితభాణినమ్మి నిన్దన్తి నత్తి లోకే అనిన్దితో-

నగరం యథా పచ్చన్తం “గుత్తం” సన్తరణాహియం,
ఏవం ‘గోపథ’ అత్తానం, ఖణే వే మా ఉపచ్చగా-

ధిరత్తు తం విసవన్తం, యమహం జీవిత కారణా,
వన్తం పచ్చా వమిస్సామి, మతం మే జివితం వరం-

విలుప్పతేవ పురిసో, యావస్స ఉపకప్పతి,
యదా చన్ఱో విలుమ్పన్తి, సో విలుత్తో విలుమ్పతీ-

“అప్పమాదో అమతపదం, పమాదో మచ్చునో పదం,
అప్పమత్తా న మీయన్తి, యే పమత్తా యథామతా”.

౧. జాణవిమల తిస్సాఖ్యో, యో మహాసజ్జ నాయకో,
మరమ్మవంసం ఆదోచ, దీపే సణ్ఠాపయా ఇథ-
౨. తస్స పథాన సిస్సోసి, పాళి యట్ఠకథా విదూ,
ధమ్మధార సమన్ఱాతో, యో మహా సజ్జసామికో-
౩. యో తస్స ముఖ్యసింస్సా సి, ధమ్మే సత్తేవ కోవిదో,
జాణానన్ద మహాథేరో, ఖే మా వియ సుపాకటో-
౪. విమలసార తిస్సాఖ్యో, మహాసంసాధిపో కవి,
సిస్సోసి దుతియో తస్స, పరియత్తి విసారదో-
౫. పదుమారామ నామో మే, ఆచేరో థేరపుట్ఠవో,
తతియో తస్స సిస్సోసి సిన్ఠాగారవ సన్ఱాతో-
౬. సజ్ఞాధిపోచ విమల, సారాఖ్యో థేరకుజ్జరో,
పదుమారామ విఖ్యాత, మహాథేరో చిమే దువే-
౭. ధమ్మాధార మహాసజ్జ, సామినోచ ఉపన్తికే,
జాణానన్ద మహాథేర, స్సన్తికేవ సముగ్గహుం-
౮. తేసు ఖో పదుమారామ మహాథేరో అవం మమం,
సిన్ఠయి సద్ద సత్తేచ, పాళియట్ఠకథాసు చ-

౯. తస్మిం దివజ్ఞతే పచ్చా, ఛన్దో వ్యాకరణాదికం,
విమలసార మహాధేర, స్సన్తికేచ సముగ్గహిం-

౧౦. తస్య ఖో పదుమారామ మహాధేరస్య ధీమతో,
సిస్సేన ఇణితలక ధేరేన సంససామినా-

౧౧. బుద్ధస్య పరినిబ్బాణ వీసహస్సే చతుస్సతే,
స సత్తత్త్యాధికే వస్సే జేట్టమాసే మనోరమే-

౧౨. అట్టమియం కాళపక్ఖే, కతాయం మతిసూదనీ,
ధాతుపారత్థ బోధాయ ధాతుపార విలాసిని-

౧౩. ఆది ముద్ధాపనం అస్సా, గుణాలజ్ఞార నామినో,
ఓనోజితం, మమాయత్తం తతోపరి తపస్సినో-

౧౪. సిస్సో మయ్హం గునానన్దో ఉనాకురువ గామజో,
మము పత్థమ్మితో ఆసి, గణ్ఠిట్టానేసనాదితో;

౧౫. బస్సం సమజ్ఞాకో రాజా, మచ్చో మమ పితా అహు,
ఓన్తీన్యా వీ సనామా మే మాతా సేనాపతాన్యను-

౧౬. ఆచేరా చేవ పాచేరా, జనకో జననీవ మే,
దేవా చేత్యజ్ఞినో సబ్బే, నేనపప్పొన్తు నిబ్బుతిన్తి-

ధాతుపారవిలాసినియా సమాప్తయి.